

NOVOVESKÉ HODY VÁCLAVSKÉ

24.září 2011

Na Václavské hody do Novéj Vsi sme byli pozvaní dávno. Scházáme sa tam s okolníma sborama v sobotu odpoledňa v programu před večerní taneční zábavů. Tentokrát, po předcházejících pokusoch venku u mája a v sále na Orlovni, sa vystupovalo vedle ve sportovní hale.

z mateřinky. To je její život. Celý ho strávila ve školce a s muziků. Nejvíc s Rozmarýnků, ale aj s Ostrožsků kapelů, nebo Zevesanků. Moc sme toho spolem přeskákali za pětadvacet roků muzikanského života. Po děckách před vystoupením sborů ještě vystoupila hodová chasa. Přitom sme byli usazeni do kůta jak rodičky. Ale aspoň sme měli kryté záda a všecko přehledně před sebou. A navíc u zdroje, vedle pultu. Víno nosili pořadající chlapi takové novoveské, burčák enom malů chvílu. Než došél. Zato oškvarky, koláčky, řízek na lístek aj s pivem. Enomže to moc pěnilo. Cmrndali ho do kelímků po troškách. Staňa Kuřina to vydržal enom chvílu. „Ukažte pušme mě k tomu“, pravíl.

Ze sborů nás Jara Lažek oslovil jako první. Tradičně – to sů naši kamarádi, došli ze Lhoty, lesti chců ať vám neco řeknú. Tak sme zazpívali *Bílů růžu*. Až potom sem za všeckých pozdravil a řekl, že máme připravené malé překvapení. Malovanů písničku. Velice sem sa zavděčil novoveským divákům řka, že sme ju měli připravenů už před dvěma týdnama k vystoupení na Hradištských Slavnostách vína, ale radči sme premiéru nechali na jejich slavné hody. Tak byli rádi, aj tleskali. A skoro to byla pravda. K tomu sme dali v obnovené premiéře *Katerinku* s harmoniků. S tů sme nečekali.

Po nás vystúpili Hradčovjané a Dolněmčané. S tymba sem potom, až sa ostalo sedět, domlůvål naše sečení. Oni na revanš vzpomínali salátové hody. Aj mezi něma mám kamaráda muzikanta. Eště aktivního Ludvu Stojaspala, hodného chlapa. Su rád. Když chtěl Jara Lažek uvéct svůj domácí sbor tož dlůho váhál lesti už može. Furt sa motali na druhéj straně sálu u pultu s pivem. A nakonec si tam aj začli. Naproti pódiu. Sedělo sa u stolů, lidé sa otočili. V pohodě.

Po krátkěj besedě sa v sále začla rychtovat dechovka na svoju produkci. Zavolali sme si Sedláčkův odvoz a šli zazpívat ven pod máju. Ono sa to prvěj aj tak jmenovalo. Venku sa stmívalo ale moc neochladilo. Velice příjemný hodový zářijový podvečer. Motalo sa tam pár lidí, nekeří aj trochu poslůchali. Dojel peloton cykloturistů, kteří jak supi vyhledávajů folklórní a ochutnávací krajové speciality. Když vozijů peníze, co by pro nich pořadatelé neudělali. Hlavně sme ale zpívali pro sebe. Že sme rádi na světě a je nám dobře spolem.

To sem eště netušil, že opantlený horní kus mája najdu na druhéj deň v nedělu ráno doma.

Václav V.Hájek 19.října, podvečer necelé 2 hodiny před zkůšků, 10 roků bez Luboša